

ката къмъ насъ, че тя нѣма и да помисли дори да бѣга. Тя ще скача леко като птичка по шкафоветѣ и дрешниците, ще се катери съ ловкостъта на акробатъ по пердетата и корнизитѣ, а щомъ се измори, ще отиде да спи, сигурно въ джеба на вашето палто. Държането на катеричката въ стаята впрочемъ има нѣкои неудобства: първо, неприятната миризма на диво звѣрче и, второ, че тя има обичай да гризе каквото ѝ попадне.

Птицитѣ отдавна се ползватъ съ любовта на хората, но това не имъ прѣчи да ги изтрѣбватъ, и то по нѣкога, напълно безмилостно: ловецътъ избива съ десетки невинни птици, само да задоволи ловджийското си самолюбие, или пъкъ да мине предъ хората за сръченъ стрелецъ. Изстрелитѣ на ловцитѣ всѣватъ страхъ въ орляцитѣ чайки и други птици. Но тѣ довѣрчиво се приближаватъ къмъ женитѣ, защото отъ опитъ знаятъ, че оржжието се намира най-често въ ржцетѣ на мъжетѣ. Венецианскитѣ гълъби на площада „св. Марко“ сж привикнали отдавна къмъ шумната тълпа, взиматъ отъ самитѣ ржце на хората храната, която имъ се дава, и сж не само напълно опитомени, но често биватъ дори нахални.

Въ зоологическитѣ градини животнитѣ често се привързватъ къмъ своитѣ пазачи, като имъ отвърщатъ съ ласки и признателностъ за тѣхнитѣ добри обноски и внимание, които животнитѣ много ценятъ.

Единъ известенъ укротителъ на животни казва, че за дресировката на животнитѣ сж нуждни захаръ, ласки и бой. За нѣкои животни това може би е вѣрно, но за мнозинството сж достатѣчни само сладкиши и милувки. Животнитѣ инстинктивно чувствуватъ, че човѣкътъ стои по-високо отъ тѣхъ и му се подчиняватъ. Колкото животното е по-разумно, колкото е по-възприемчиво, толкова по-леко се дресира.

Като знаемъ това, ние сме длѣжни да бждемъ снизходителни къмъ животнитѣ, и ако ги не обичаме,